

Identifikace restrikčních fragmentů

Identifikace fragmentů se provádí pomocí tzv. **prób**. Próba je krátká přirozená nebo umělá DNA o známé sekvenci, značená radioaktivně nebo fluoreskujícím ethidiumbromidem. Elektroforeogram fragmentů (tzv. „nátěr“) je přenesen na nitrocelulózovou membránu (blotting), DNA je denaturována a přelita roztokem próby. Sledovaný fragment asociuje próbu (párování bazí) a po opláchnutí „nátěru“ je autoradiograficky nebo fluorescenčně identifikován mezi stovkami jiných fragmentů.

Metody sekvencování patří mezi metody genového inženýrství. Slouží k objasnění struktury celého fragmentu (próba obvykle představuje jen malý úsek řetězce fragmentu).

Odkazy

Související články

- Biochemie genového inženýrství
- Štěpení DNA
- Dělení fragmentů DNA elektroforézou
- Syntéza umělé DNA
- Pomnožení a exprese izolovaného genu v hostitelské buňce
- Polymorfismus délky restrikčních fragmentů

Zdroj

- ŠTÍPEK, Stanislav. *Stručná biochemie : uchování a exprese genetické informace*. 1. vydání. Praha : Medprint, 1998. ISBN 80-902036-2-0.

Použitá literatura

- ŠTÍPEK, Stanislav. *Stručná biochemie : uchování a exprese genetické informace*. 1. vydání. Praha : Medprint, 1998. ISBN 80-902036-2-0.